

Posudek oponentky bakalářské práce

Pavčina Součková. 2021. *Analýza hodnot Evropské unie na příkladu Turecka jako kandidáta na členství*. 50 stran.

Téma bakalářské práce Pavčiny Součkové je stále relevantní, byť již poměrně hodně zpracované. Potenciální vstup Turecka do EU a argumenty pro a proti, ať už z pohledu EU nebo Turecka, jsou předmětem řady diskusí na úrovni EU, členských států i Turecka samotného. Autorka se zaměřuje na tzv. evropské hodnoty, na nichž je EU postavena, a jejím záměrem je zjistit, jak tyto hodnoty Turecko splňuje či nesplňuje (s. 2). Na základě dané analýzy by pak ráda odpověděla na otázku, zda je Turecko evropskou zemí či nikoli (s. 3).

Po obsahové stránce hodnotím pozitivně snahu autorky uchopit téma neutřelým způsobem a dospět k argumentačně podloženým závěrům. V úvodu bych doporučila explicitněji definovat hlavní cíl/cíle práce. Autorka spíše formuluje otázky, které by měly být prostředkem k dosažení cíle, resp. odpovědi na tyto otázky by měly pomoci k danému cíli dospět. Jde autorce primárně o definici evropských hodnot, nebo zhodnocení pozice Turecka jako kandidáta na členství? Úvod by měl rovněž obsahovat kritické zhodnocení dosavadního zpracování tématu a použitých zdrojů. Teoretická kapitola se věnuje definici evropských hodnot a podmínek pro vstup do EU, což je z hlediska teoretických východisek relevantní. Ostatní podkapitoly však řeší problematiku, která spadá do praktické části práce (zejména podkapitola 1. 4.). Nerozumím příliš tomu, proč autorka věnuje samostatnou kapitolu metodologii, když ji nakonec popisuje pouze ve dvou odstavcích. Navíc se tam o skutečné metodologii mnoho nedozvíme. Jak konkrétně autorka využívá kvalitativní obsahovou analýzu? Píše, že bude v dokumentech vyhledávat, na jaké hodnoty klade EU důraz, případně jak velký (s. 23). Jak konkrétně bude postupovat, aby to zjistila? V samotné analytické části se pak zaměřuje na šest hodnot, které jsou formulovány v Listině základních práv EU, a snaží se posoudit, jak jsou naplňovány ze strany Turecka a dalších států EU. Nutno dodat, že jen analýza kvality demokracie, nebo lidských práv a jejich dodržování, by vydala na samostatnou práci. Analýza tedy není příliš hluboká, spíše se jedná o přehled těch nejzásadnějších problémů, s nimiž se Turecko z hlediska evropských hodnot potýká. Některé argumenty, resp. závěry autorky, by jistě snesly důkladnější vysvětlení. Nelze např. jednoznačně konstatovat, že islám je v naprostém rozporu s křesťanskými hodnotami (s. 42). V islámu, křesťanství a judaismu najdeme řadu společných znaků včetně např. určité obdoby Desatera a úcty ke všem lidským bytostem, jež prostupuje Koránem. V případě demokracie bych a priori nehodnotila negativně přechod od parlamentarismu k prezidencialismu. Spíše jde o autoritářské prvky, které mohou vstupovat do obou forem politických systémů, byť prezidentský k tomu může být za určitých okolností náchylnější.

Z formálního hlediska mám k práci několik připomínek. Jazyková úroveň textu je na slušné úrovni, gramatické, stylistické či typografické chyby se vyskytují v přiměřeném množství (nejčastěji v interpunkci a skloňování). Citační normu autorka používá většinou jednotně a čerpá rovněž z dostatečného množství relevantních zdrojů.

Doporučila bych specifikovat název třetí kapitoly ve smyslu upřesnění předmětu analýzy. Pozor také na dělení zdrojů – ne všechny internetové zdroje lze považovat za prameny.

Celkově považuji práci Pavlíny Součkové za solidně zpracovanou případovou studii, která splňuje podmínky pro odborné texty v bakalářském stupni studia, a to po obsahové i formální stránce.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 16. května 2021

Lenka Špičánová